

LETO (VOL.) XI.

JULY 12, 1919

ŠTEV. (No.) 14

AVE MARIA

KATOLIŠKI LIST ZA SLOVENCE
V AMERIKI.

Izhaja vsako drugo soboto.
Published every second Saturday by

Ave Maria Publishing Co.

62 ST. MARKS PL., NEW YORK, N. Y.

"Published and distributed under permit (No. 650) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of New York, N. Y. By order of "the President, A. S. Burleson, Postmaster General."

"Entered as Second Class Matter May 25, 1918, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879."

"AVE MARIA"

62 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK, N.Y.

Published every second Saturday in the interest of the Order of Saint Francis, by the Ave Maria Publishing Company.

Subscription: \$2.00 per year.

"Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of
"Acceptance for mailing at special rate of October 3, 1917, authorized on July 26, 1918."

ZAHVALE.

Presrečno se zahvaljujem prečisti Devici Mariji in presv. Srcu Jezusovemu za uslišano prošnjo in molitev.

Jennie Pritekel, Neodesha, Kans.

Javna zahvala Mariji za uslišano prošnjo.

Franciška Ožbolt, New York.

Podpisana sem bila na smrt bolna. Skoraj neozdravljiva bolezen vodenica mi je hotela nit mojega življenja pretrgati. V tem žalostnem stann se zaupno obrnem do Marije, ki je zdravje bolnikov. Tudi moji prijatelji in prijateljice so zame molili in so nekatere dobre duše v ta namen sv. obhajilo darovale. Hvala Bogu in Mariji, zopet sem nekoliko bolj zdrava in se tem potom Mariji zahvaljujem.

Vincencija Kump, La Salle, Ill.

Obljubila sem javno zahvalo v listu Ave Maria, če bo prišlo na svet živo dete moje hčere, ki je skoraj umrla v rokah dveh doktorjev. Bila sem nališana. Hvala Bogu in Materi božji za uslišano prošnjo.

Katarina Pristopec, Staunton, Ill.

V molitev se priporoča naročnik A. M., P. Totter iz Wilkinsburga, Pa., ki se je bil ponesrečil v tovarni in mu je strlo nogo. Želim, da bi kmalu okreval, da bo lahko skrbel za svojo družino.

LISTNICA UREDNISTVA.

Mr. G., Pittsburgh, Pa. — Kdor vam je rekel, da se je šlo pri tej stvari za versko stvar; kdor vam je povedal, da je v nevarnosti katoliško ime, temu povejte, da je lažnjivec in slepar. — Zdravil

ALI SI SE ŽE NAROČIL NA KATOLIŠKI TEDNIK "SLOGA?"

Darovi za "Ave Maria"

Frances Mesojedec 50c, Apolonia Guzel, Cuddy, Pa., \$2.50, Peter Stark, Dollar Bay, Mich., 50c, Mary Tomes, Johnston, Pa., \$1, Ivana Polich, Meadow Brook, Minn., 50c, Johana Zupancic, Cleveland, O., \$1, Mrs. Schiffler, Albany, Minn., \$3, A. Tomazin, Thomas, W. Va., 50c, Jerica Peterka, Arverne, L. I., \$2, John Jereb, Universal, Pa., \$3, Ivan Bischoff, Farrell, Pa., \$5, Francis Ožbolt, New York City \$5, Frances Hrovatin, Crosby, Minn., 50c, John Zaitz, Washington, Pa., \$1.25, Math Maurovich, Luxor, Pa., \$1.50, Maria Jarnevič, Johnstown, Pa., \$1.50, Maria Sivic, Forest City, Pa., \$1, Mrs. J. Slivnik, Rice, Minn., \$1, Mrs. M. Slivnik, St. Cloud, Minn., \$1, Ivana Gal, Johnstown, Pa., 50c, Anton Banič, zastopnik, Chicago, Ill., \$1, John Turnar, Chicago, Ill., \$1, John Misich, Watersmeet, Mich., \$1, Maria Hoge, Bridgeport, O., \$2, A. Jakša, McGregor, Minn., \$1, J. Virant, Aurora, Minn., \$1. — Mr. P. Srnovrnik poslal \$2.

Darovi iz Vandling, Pa.: M. Skodlar 50c, Ana Cunta, Mary Peterlin, Anton Groznik, Anton Rus po 25c, J. Perec, J. Jerin, J. Kanin po 10c. Skupaj \$1.80.

Darovi iz Forest City, Pa.: Marijeta Svete, Mrs. Fannie Blatnik, Edith Svelc po \$1, John Dobish, Paul Franciško, Pavla Osolm, Jack Gmidica, Uršula Malinarič, Mary Simončič, po 50c, Fr. Skubič, Ant. Sever, John Tomazin, Anton Trele, Martin Omahen, Joe Vrhovek, Miss Angela Kotar, Tereziya Selan, Jernej Cerar, John Debrove, M. Hakraman, Frank Lipovec, Fannie Bevc, M. Sivic, Frank Novak, Anton Eržen, Jack Semro, Mrs. Orahek, Anton Skubič, Ignac Marolt, Ivanka Sume, Tom Keržič po 25c, Jack Mihevec 20c, Feliks Skrajnar, Marija Svigel po 15c, Mrs. Tarček, Mrs. Planinšek, M. Zalar, D. Franceski, M. Sijar, John Subadolnik, John Paputar, Martin Rokavec, J. Cebulicich, Neimenovana po 10c, Neimenovana 5c.

Save the
Easy Way
BUY W.S.S.

VERA, UPANJE, LJUBEZEN.

Po resnični dogodbi spisal K.

(Dalje).

Kakor med slovenskim delavstvom, vladalo je veliko razburjenje tudi med delavstvom drugih narodov. Tudi pri drugih narodih so našli socialisti bogato polje svoje delavnosti in to lepo priliko tudi porabili. Agent za agentom je prihajal v Washington, ščuval in podpihoval ubogo ljudstvo in ga begal, da ljudstvo resni vedelo, pri čem da je. Seja za sejo se je vršila, shod za shodom. Eksekutiva stranke je pa še nalašč uvažala v Washington kolikor mogoče najradikalnejših elementov iz drugih naselbin, da so šli navidezno dela iskat v Crowbertovo tovarno, v resnici pa samo pripravljat delavstvo na štrajk. Med temi agenti so bili Poljaki, Litvini in Italijani, katerih je bilo največ v naselbini.

Celo to gibanje v Washingtonu je pa našlo jako marljive podpiratelje v saloo-

nerjih. Takoj so opazili vsi, da ta nezadovoljnost vzlasti njim velike dobičke nese. Seja za sejo, shod za shodom je bil in to vse po saloonih. Pred sejo in po seji seveda se je pridno zalivalo to jezo v vsaki dvorani in vselej. Posebno delaven je bil pa Modic. V svoji premetenosti je takoj spoznal, da si iz vse te godle lahko nakoplje lepega "mačka" v svojo blagajno, treba lepo priliko samo porabiti. Kaj čuda, da je bil sila naklonjen vsem tem "delavskim voditeljem", ki so prihajali v Washington "reševat" delavsko proletarsko vprašanje. Vsak je našel pri njem vedno prijazen sprejem, prosto stanovanje in hrano in še tudi marsikakega je lahko "cuknil" po strani brezplačno. Te vrste tički imajo pač to dobro lastnost, da so silno radi žejni in pa da imajo luknje v žepih, da toraj tam nič okroglega ne ostane. Z ganljivim glasom je znal

pridigati za baro vedno večji čredici, ki je naraščala od dne do dne.

Posebno mu je pa to bilo všeč, ker se je lahko znašal nad Father Dolinarjem in nad duhovništvom sploh. Vse fraze, katere je kdaj čul o duhovništvu, je nešteto-krat ponovil in sicer z velikim povdarakom. Posebno je imel veselje govoriti o tem predmetu, ako je videl med svojimi poslušavci tudi kakega "novospreobrnjenca", ali takega, ki je bil še "f. . . podrepnik". Pri taki priliki je pa znal glas tako vzdigniti in ga tako ganljivo potresti, kakor kak pridigar.

Vse to početje ni ostalo brez vspeha. Nasprotno! Velika, velika je bila hudičeva žetev med ubogim delavstvom. Žene doma so v začetku svarile može. Toda vse ni nič pomagalo. Jako slabo je vplivala na žene zlasti novica, da Father Dolinar prodaja delavstvo kapitalistu Crowbertu, da Crowbert dela vse krivice delavcem z njegovim dovoljenjem. Vendar so pa prigovarjale možem, naj vzlasti ne pijančujejo.

"To je strašno, kaj se danes med nami godi", so jokale nekatere boljše ženske v trgovini pri Rupnici.

"Moj mož ni preje nikdar v saloon šel", tožila je ena. "Sedaj pa noben večer ne zdrži več doma."

"Moj je ravno tak! Na 'meeting' moram', je izgovor, pa gre, pa ga ni do polnoči."

"Pa ko bi vsaj trežen domov prišel! Moj ni preje nikdar bil pijan. Sedaj pa tolikrat."

"Moj Bog, kako je žalostno pri nas! Dolžni smo! Toda mož polovico 'pejde' pusti pri Modicu."

"Da, ta nesrečni Modic! To je vse po njem prišlo!" je tožila zopet druga.

Karola je zbudlo.

"Res žalostno! Toda ne da se poma-

gati. Včeraj sem bil tam", govoril je Karol. "Povedal sem še enkrat očetu naravnost, kako mislim. Pa kaj je bilo? Skregala sva se. Oče so sedaj bogati. Spodili so me iz hiše in mi poslali na dom denar, katerega sem jim posodil, ko so kupili saloon. 'Nič več ne k meni', so ukazali.

"Seveda ti nisi odgovoren za očeta!" tolažila je soseda.

"Boli me pa vendar."

Father Dolinar je z žalostjo gledal vse to, toda kaj naj stori? Crowbert ga ni hotel poslušati in ne odjenja. Slabo časopisje vedno bolj hujska. Socijalistični klubi se širijo in z njimi nezadovoljnost. Kaj naj sam stori?

"Strašno me srce boli", je tožil Karol pri neki priliki, "ko gledam vse to in ko vidim, kako je ubogo ljudstvo na eni strani tepeno od grdega izkoriščevalca Crowberta, na drugi pa slepljeno od svojih 'voditeljev'.

"Kaj pa drugi duhovniki pravijo?" vpraša Karol, katerega je silno bolelo, ko je čul, kaj se vse zoper Fathra Dolinarja govori."

"Nisem še z nobenim govoril."

"Kaj pa, ko bi se vsi duhovniki zbrali in šli še enkrat h Crowbertu in ga opozorili na napačno njegovo ravnanje?" meni Karol.

"Da, morda bi še to poskusili! Ni slaba misel. Premislil jo bom."

In res je Father Dolinar to storil. Ta čas je nastalo v Washingtonu še več župnij. In vse te svoje sosede je Father Dolinar obiskal in sklenili so, da pošlejo še enkrat dva izmed sebe, ki naj Crowberta opozorita na te razmere. Šla sta irski in poljski župnik. Drugi trije so ju čakali pri Fathru Dolinarju.

Crowberta je prihod dveh duhovnikov še bolj razburil, kakor preje Fathra Dolinarja. Takoj ko sta povedala par stav-

kov in je videl, za kaj se gre, vstal je in zakričal: "ven!"

Duhovnika, oba pristna ameriška gentlemana, sta bila pripravljena na to. Zato se nista dala razburiti.

"Now, Mr. Crowbert, zakaj se razburjate? Bodimo ameriški gentlemani in se kot taki pogovorimo mirno."

"No! No! Ven! Jaz se s katoliškimi duhovniki nimam ničesar pogovarjati! Vi se brigajte za svoj 'business', v mojega vam pa prepovem se vmešavati!"

Tako sta potrta odšla in sporočala ostalim svojim tovarišem o nevspehu njihovega obiska.

"Toda povedala sva mu, da bode še bridko obžaloval svojo zmoto. Če misli, da si bode delavstvo pustila kratiti svoje pravice, se jako moti."

Toda kakor prvi obisk Fathra Dolinara pri Crowbertu, tako je bilo olje na ogenj tudi ta obisk poljskega in irskega župnika. Še več! To je dalo agitatorjem samo novo orožje v roke, da so začeli ščuvati tudi med drugimi narodi proti duhovništvu in je dolžili, da vsa Washingtonska duhovščina drži s Crowbertom, da ga hodijo obiskovat in s tem odobravajo njegovo delovanje proti delavstvu. Zato je tudi ta korak žalostnih duhovnikov le novo razburjenje povzročil med delavstvom in bil samo voda na njihov mlin, da so še lažje ščuvali ljudstvo in ga razburjali.

"Gospodje, vendar ako nas Crowbert noče poslušati, mi svojega ljudstva ne smemo pustiti", rekel je Father Dolinar.

"Da! Toda kaj naj storimo?"

"Delavstvo samo moramo organizirati, da se bode združilo in združeno zahtevalo svojih pravic."

"Da. Toda kot duhovniki vendar ne moremo podpirati upora?"

"Nikakor! Toda tu se ne gre za upor. Tu se gre za pravice našega ljudstva. Krivice, katere trpi ljudstvo, povzročajo veliko moralno in duševno škodo pri ljudstvu. Jaz mislim, da je naša dolžnost, da posežemo vmes in pomagamo ljudstvu izbojevati njegove pravice."

In tako so duhovniki sklepali in res sklenili, da bodo pridobili ljudske zastopnike pri vladi, da se bodo zavzeli in jim pomagali ugodno rešiti celo stvar. Sklenili so sklicati velik shod in povabiti kongresmana na ta shod. Tu naj delavstvo pove svoje pritožbe.

Naredili so cel načrt in se potolaženi razšli v nadi, da so storili dobro delo, ki bode preprečilo nasilje in prisililo bogataša, da se ukloni pravičnim zahtevam delavstva.

Toda naredili so lepe načrte, in bi gotovo lepo vspeli, ko bi ne bilo izkoriščevalskih "delavskih voditeljev", ki si mastne kosti niso dali tako lahko iztrgati iz rok.

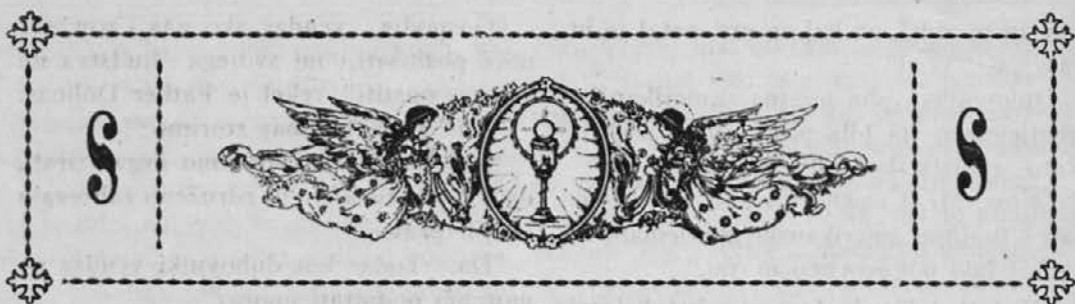
(Dalje prih.)

Našim sotrudnikom.

Naši zastopniki in sotrudniki so pokazali 29. junija, da jim je v resnici na tem, da razširjajo katoliški tisk. Iz raznih naselbin dobivamo pisma, naročnike in darove. Zato vsem stokrat: Bog plačaj! Posebno naj omenim naselbino Forest City, Pa., kjer so naše vrle Slovenke pokazale, kaj zmorejo. Pod vodstvom gđe. Mary Svete so organizirale cel odbor ter

šle od hiše do hiše in nabrale lepo število naročnikov za naš list. Njih imena so: Jožefina Bucinelli, Josipina Taylor, Fannie Taylor, Mary Sever, Ana Novak, Ivanka Svete, Ana Cunta in Mary Svete. C. g. župniku Rev. J. Tomšiču pa najiskrenejša zahvala za njegovo pomoč in lepo priporočilo v cerkvi.

PRIDITE, MOLIMO GA!

Rev. J. Plaznik.

DRUGI DEL.

Ljubezen Jezusa Kristusa do duš, katere imajo trdno vero v njegovo resnično pričujočnost. Kako si utrdimo to vero.

Krščanska duša! Ali hočeš dobiti posebne milosti? Ali hočeš hitro doseči svetost? Imej živo vero v Jezusovo pričujočnost v najsvetejšem zakramentu. Če je tvoja vera slaba, ti hočem dati nekaj nasvetov, kako si jo utrdiš.

1. Prosi svojega Zveličarja, naj ti da živo vero v njegovo resnično pričujočnost. Naš Gospod daje to milost onim, ki goreče prosijo za njo. Mi smo podobni evangelskemu očetu, kateri je s slabo vero prosil Zveličarja, naj ozdravi njegovega sina. "Gospod", je rekel, "če moreš kaj narediti, pomagaj nam, imej usmiljenje z nami!" — "Če moreš verovati", mu odgovori Zveličar, "vse je mogoče onim, ki verujejo". Potem se je dečkov oče zjokal in rekel: "Verujem, Gospod; pomagaj moji neveri". Naš Gospod je ozdravil njegovega sina. — Krščanska duša, ali rečeš vselej Jezusu, kadar si v njegovi navzočnosti: "Gospod, verujem, da si resnično tukaj pričujoč. Potrdi mojo vero, o moj Bog!"

2. Kadar greš v cerkev k sveti maši, pojdi k svetemu obhajilu. Navadi se obuditi dejanje vere. Kako bi ljudje hiteli k

sveti maši, če bi imeli bolj živo vero.

3. Ne bodi zadovoljen s skrito, notranjo vero. Pripoznaj jo na zunaj. Spominjaj se, da bodo le oni šli v nebeški dvor, kateri pripoznajo svojega Boga pred svetom.

General de Sonis je imel tako spoštovanje do zakramenta, v katerem Bog prikriva svoje veličanstvo iz ljubezni do svojih stvari, da ni pustil, da bi kdo neprevidno, še manj pa zaničljivo o njem govoril. Nekoč je bil na potu na sejo Vincencijeve družbe, ko vidi duhovnika, ko gre v spremstvu več vernikov k bolniku. Sonis je bil v uniformi, pa vseeno poklekne, se odkrije in prikloni. Ob istem času se zasliši glasen krohot; ko se ozre naokrog, zagleda mlado žensko v odprtem vozu, opravljeno v obleko najnovejše mode, katera ga gleda skrajno zaničljivo. General je pozabil vse, samo zaničevanje do svojega Gospoda. Vstal je in pogledal žensko, rekoč: "Tako; vi se temu smejete!" Te besede so jo osramotile; obleдела in vtihnila je. Da skrije svojo zadrego, je velela hitro pognati.

4. Kadarkoli vidiš cerkev, spomni se, da je Jezus tam pričujoč v zakramentu ljubezni. "Gospod je." Če lahko vstopiš v sveto poslopje in rečeš nekaj ljubeznji-

vih besed svojemu Zveličarju, nikar ne zamudi tega storiti. Če ne moreš, daj vsaj kako znamenje spoštovanja do Zveličarja in reci:

"Hvaljeno in čiščeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo."

Navadi se tega in s tem boš spolnil prvo dolžnost do Jezusa v zakramentu ljubezni.

Lep zgled čiščenja do presvetega Rešnjega Telesa je dal kralj Alfonz XIII., kralj španski, leta 1881. Ta mladi kralj, ki je umrl komaj devetindvajset let star, se je nekoč peljal s kraljico. Na potu srečajo duhovnika, ki nese bolniku sveto popotnico. Mladi kralj veli ustaviti in izstopi. Ljudstvo je bila veselo in začudeno. Napravili so mu prostor poleg duhovnika. Spoštljivo in z odkrito glavo je Al-

fonz spremil duhovnika na bolnikov dom.

Zelo se je začudila uboga družina, ko je kralj stopil v njihovo hišo; še bolj pa so se čudili, ko je ves čas ponižno klečal v hiši.

Ta zgled naj nas podžiga k večjemu spoštovanju do presvetega Rešnjega Telesa. Pokažimo to spoštovanje s svojim obnašanjem v cerkvi: s tem, da prav pripognemo koleno, da je vpognemo do tal, ko stopimo na sveta tla; da se odkrijemo ali pokažemo svoje spoštovanje na kak drug način, kadar gremo mimo cerkve.

Če pokažemo na zunaj svoje spoštovanje do presvetega zakramenta, kadar gremo mimo cerkve ali prostora, kjer se hrani presveto Rešnje Telo, dobimo stodnij odpustka.

(Dalje prih.)

Katoliški mož in politika.

Pri letni seji Chicaške nadškofijske Jednote Društva Najsvetejšega Imena dne 15. junija je govoril tudi odvetnik Mr. James J. Kelly, član H. N. Izbral si je za temo svojega govora "Katoliški mož H. N. in politika." V tem svojem govoru je v jasnih potezah dokazal, da je dolžnost vsakega katoliškega moža danes, da seže v politiko. Kazal je vzlasti na silno agilnost nasprotnikov in na njih prizadevanje pri zakonodaji, da bi prodrli s postavami, ki bi omejevali katoliško delavnost. Opozarjal je n. pr. na predlogo v Washingtonu, ki je znana kot "Smith-Towner educational bill", ki hoče državno prepovedati vse katoliške šole in vzgojevalne zavode. Takih in enakih predlogov je bilo prinesenih več v vse zbornice kakor v Washingtonu, tako po vseh glav-

nih mestih Združenih Držav.

Sovražnik ne miruje! Sovražnik ne spi! Sovražnik dela, spodkopuje. Zato ako si hočejo katoliki ohraniti svojo versko svobodo, ako si hočejo ohraniti svoje šole, svoje bolnišnice in sploh vse svoje dobredelne, verske in vzgojevalne zavode, morajo v politiko, morajo iti v javnost, da jih bodo branili.

Enako, kakor ta katoliški odvetnik, pozivljajo katolike tudi vsi škofje! Nobene katoliške župnije bi naj ne bilo, kjer bi ne bilo tudi politično-zabavnega kluba za može in fante!

Slovenski katoliški možeje na noge! Kjer bi potrebovali kake pomoči in navsveta glede tega, obrnejo naj se na urednika našega lista "Ave Maria" — 1852 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Moj najbolj zanimiv obisk pri bolniku.

Resnična dogodbica iz daljnega zapada.
Doživel Rev. A. M. (pred 10. leti).

Ravno sem prišel domov iz krasnega mesta Seattle nek večer, ko vidim med pismi eno, katerega ročna pisava mi je bila popolno neznana. Odprem in berem: "Č. gospod! Prosim idite v R., tam leži na smrtni postelji K., ki že dolga leta ni bil pri spovedi."

K., sem si mislil, kdo je to? Vsaj ni takega katoličana v R.! Najmanj pa ta, katerega to pismo omenja. Bil sem tam že kakih devet let, pa da bi ta K. bil katoličan, to še nikomur na misel ni prišlo, tudi onim ne, ki ga že toliko let poznajo, kajti on je bil tam naseljen mnogo let. Bilo je kake štiri mile hoda od mojega doma. Seve sem celo noč premišljeval, ali je ta naslov pravi, ali me pa hoče kdo speljati. Vendar pismo je bilo kaj priprosto in odkritosrčno, tako da sem bil uverjen, da moram iti. Bil sem zgodaj po koncu, opravil sv. mašo, zajutrkoval, potem pa šel skozi — le daljnemu zapadu lastne velikanske lesove s tako vonjavim zrakom. Najsvetejšega seve nisem vzel seboj. Celó pot sem mislil, kdo je ta K. Ali je ta res katoličan?

Nazadnje pridem tja. Mal otrok, — mislim od sorodnikov je bil, — se je igral pred hišo. Ko me zagleda, kliče "Mamma, a 'pliest' is here!" Tako malo je bilo to dete, da še 'r' ni moglo izgovarjati. Potrkam na duri in žena kakih 50 let odpre. Vprašam, če je kdo bolan v hiši. Odgo-

vori mi, da. Grem noter ter vprašam, če je njegovo ime K.

"Da", odgovori žena.

"Ali ste vi katoličanka?"

"Ne", odgovori, "ali moj mož je.

Malo v zadregi sva si bila nekaj časa, kajti ona mene ni povabila, da bi prišel moža spovedovat, ker je bila luteranka, pismo pa, katero sem dobil, ni bilo podpisano z nobenim imenom. Preprečil sem nazadnje to zadrego s tem, da sem ji razložil, da katoliški duhovniki obiskujejo zapuščene in bolnike in da sem slučajno zvedel, da je on bolan. Bila je zelo vesela in me je peljala v sobo k bolniku. Nikdar popred nisem govoril z njim. Bil je čez 60 let star in zelo bolan.

"Mr. K., Vi ste bolni, kaj ne? in trpite dosti od prehlajenja?"

"Da, tako je."

Kašljal je neprenehoma in ni mogel priti do sape. Videl sem takoj, da sem bil poklican ob 11. uri.

"Mr. K. ali me poznate?"

"Ne, kdo ste in kako ste sem prišli?"

"Jaz sem vaš duhovnik in župnik tukajšnjega okraja." (Cerkve tam še ni bilo.)

"O, vi ste katoliški duhovnik? Kako ste vendar sem našli?"

"Bolnike najdem povsod", sem se izgovarjal, ker nisem poznal razmer, v katerih je živel.

“Torej vi ste katoličan”, sem nadaljeval, da bi se iznebil njegovih vprašanj.

“Sem” pravi, “pa kak!”

“Dokler ste katoličan”, odgovorim, “nikdar ni prepozno popraviti, če ste kaj zamudili.”

“Ne”, odgovori, “pri meni je vse prepozno. Jaz sem zamudil svoj čas.”

“Niti desni razbojnik ga ni zamudil, vi pa vendar niste to, kar je bil on.”

Opazil sem, da se je vršil bridek boj v njegovi duši. Mislim, da je hudi duh napenjal vse moči, da bi tega blagega moža premotil, da bi se ne spravil z Bogom. Okoliščine v istini me niso mogle navduševati dosti in že sem mislil, da ne bom opravil nič.

“Sedaj”, pravim, “ko ste bolni in tako zapuščeni, je pač ravno pravi čas, da se bolj spominjate svojega Boga, večnosti in pa svoje prihodnosti! Božja ljubezen se posebno kaže v tem, da daje bolniku dosti časa, da se pripravi na smrt. Srečen bolnik, ki more duhovnika dobiti na svojo stran ob urah trpljenja in zapuščenosti. Sedaj je čas se spraviti z Bogom.”

“Jaz tega ne morem”, mi odgovori.

“Kako to?” ga vprašam, “vsaj je pristop k sv. zakramentom vsakemu prost.”

“Ne meni”, pravi. “Že nisem bil pri spovedi petinštirideset let.”

“Tako? Petinštirideset let niste bili pri spovedi in taka spoved traja ravno pet minut pri meni”, mu odgovorim.

Čudno se mi je zdelo, da se je pri teh besedah hitro obrnil proti steni ter mi skoraj vzel pogum za nadaljevanje, ker se mi je samemu zdelo, da nadlegujem bolnika, ki trpi velike muke. Nič ni rekel,

molčal je tja v steno. Kaj je mislil, ne vem.

Zadnji poskus sem napravil. Rekel sem mu toraj: “Kar tukaj k meni se obrnite in se bom jaz za Vas spovedal.”

Vzel sem štolo, molil molitve za spoved in začel spraševati njegovo vest. — Obrnil se je polagoma proti meni, začel odgovarjati na moja vprašanja in ni bilo pet minut, ko sem mu dal sv. odvezo. Spoved je bila tako lahka, kakor jo vsak otrok opravi. “Tukaj”, sem si mislil, “je pa le vendar nekdo hudiču pot prekrižal.” Kako se je to zgodilo, ne vem. ampak dejstvo je, da se je starček jokal samega veselja, da je bil zopet enkrat pri spovedi, pa sam ni znal, kako da je to prišlo. Vpraša me za to: “Kako pa ste sem prišli? Kdo je Vam povedal, da sem bolan?”

Nisem hotel omeniti brezimnega pisma, pač pa sem mu rekel: “Vi morate imeti dobrega angelja varuha, da se je toliko potrudil za Vas ter me sem poklical.”

“O”, je rekel, “od svoje mladosti pa do danes nikdar nisem opustil vsak dan zjutraj in zvečer moliti tri ‘Češčena si Marije k Materi božji, da bi mi sprosila milost, da se morem spovedati predno umrem.’”

Prinesel sem mu sv. obhajilo drugi dan. Kako veselje je občutila njegova duša! Žal mi je bilo samo, da njegova družina tega ni mogla vpoštevati, ker so bili vsi sorodniki luterani. Tako je blagi mož obhajal svoje združenje z Bogom sam. Pa tudi ni umrl, kakor si je mislil, da bo moral. Pozneje se je preselil v mesto Seattle, in vsak dan si ga mogel videti pri mizi božji.

DRUŠTVO NAJSV. IMENA.

Voditelj Chicaške škofijske Jednote Holy Name Society, škof McGavick, je o tem predmetu krasno govoril pri letni seji 13. junija. Rekel je med drugim:

Društvo Najsv. Imena je versko društvo in nič družega. Njegov namen ni političen in ne zabaven. Že ime samo — Društvo Najsvetejšega Imena — pove jasno njegov značaj in značaj članov.

Vodstvo društva je popolnoma enako, kakor je vodstvo katoliške cerkve, ki ima svojo oblast od Boga. Nadškof je poglavar vsakega posameznega društva, kakor tudi vseh društev skupaj. Zato se pri nobenem društvu ne more ničesar ukreniti brez njegovega dovoljenja.

Člani društva Najsv. Imena, ki so cvet katoliškega moštva, naj se vedno zavedajo tega verskega značaja svojega društva. Zato morajo biti dobri katoličani, ne samo v tem smislu, da gredo vsako nedeljo k sv. maši in da izpolnujejo vse druge svoje dolžnosti, temveč v tem smislu, da bodo vsikdar in povsod tako nastopali in tako živeli, da bodo zgled, kakšen mora biti katoliški gentleman. To se pravi, da naj se udeležujejo sv. maše vsak dan, ako jim je količkaj mogoče, da naj sprejemajo svete zakramente tolikrat, kolikrat le morejo, da naj žive čisto, neomadežano življenje, da bodo mladeniči in vsi drugi imeli v njih zgled, katerega naj posnemajo tudi oni. Udje dru-

štev Najsv. Imena naj bodo boljši, kakor so drugi možje. Vzgledni kristjani morajo biti.

Velike važnosti za napredek društev H. N. S. je pa stalno poročanje v javnosti o delovanju posameznih društev. Kolikor več izve javnost o delovanju teh društev, tem več mož se jim bode pridružilo, tem večja agilnost in delavnost se bode razvijala po posameznih društvih. Zato se je sklenilo, da se bode izdajalo posebno glasilo za Chicaško nadškofijsko unijo. Izhajalo naj bi četrtletno. Toda cela stvar se je še enkrat dobro premislila in ta sklep se je v toliko spremenil, da bode mesto posebnega društvenega glasila, vsak mesec tisti teden pred drugo nedeljo v mesecu, cela stran v tedniku "New World" posvečena društvenim novicam in oznanilom.

Zato duhovni vodja škof McGavick ukazuje, da se naj pri vsakem društvu po celi nadškofiji določi stalnega dopisnika, katerega dolžnost bode, da poroča redno vsak mesec o društvenem delovanju in napredku. Poroča naj, kolika je bila udeležba pri sejah, kolika pri sv. obhajilu. Enako naj naznani, ako je društvo priredilo kako predavanje itd.

Na ta način bodo katoliki dobro poučeni o vsem, kaj vrše društva Najsv. Imena v lastni župniji, kakor tudi o vsem, kar vrši cela organizacija kot taka za

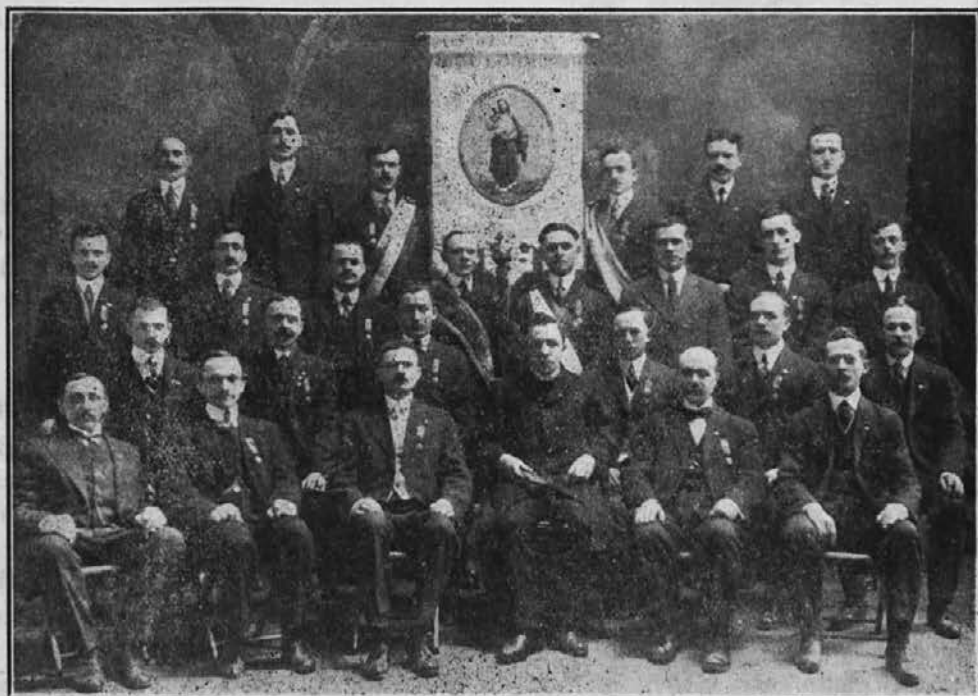
skupne katoliške koristi. O tem naj se posvetujejo vsa društva pri prvi naslednji seji in naj se takoj vse potrebno ukrene, da se bode to gotovo izvršilo.

Škofijska Jednota v Chicagi se je precej dvignila finančno. Vsa posamezna društva so storila svojo dolžnost in upati je, da bodo to svojo dolžnost vršila tudi še dalje. Vsi prispevki posameznih dru-

štev se bodo zato priobčevali vedno v društvenem glasilu.

Te krasne naredbe in uredbe za Chicško nadškofijo so gotovo jako lepe in bi gotovo tudi med nami Slovenci zelo pospešile naša društva in njih napredek, ako bi jih izvedli tudi mi med nami.

Možje društev Najsv. Imena, kaj pravi-
vite na to?

Prvo slov. moško društvo Najsv. Imena v Ameriki, ustanovljeno v Brooklynu, N. Y., dne 27. maja 1917 z 33. člani pod vodstvom Rev. K. Zakrajšeka O.F.M. Sedanji duhovni vodja je Rev. S. Drev O. F. M.

SONETI PASHE.

1.

"Kaj videla na poti si, Marija?"
"Grob Živega sem videla in slavo,
ki vanjo Oče mu odel je glavo;
vrtnar me srečal je, vrtnar — Mesija!

3.

On vstal je! In v tem grobu smrt se jenja:
iz njega vzrastlo je drevo življenja,
razlil iz groba blagoslov vstajenja

2.

In nov up s cvetjem mi srce ovija,
kot nova pomlad z rožami dobrovo;
premagal Učenik je smrt krvavo,
radujte se, On vstal je, naš Mesija!"

4.

kot živ studenec se je čez zemljo:
in k solncu dvignil človek je oko,
prej v srcu noč, a jasno zdaj nebo.

P. B. S.

Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v nas in njegova ljubezen je v nas popolna, piše sv. apostol Janez. S temi besedami hoče reči učenec ljubezni: Mi ne moremo nevidnemu Bogu svoje ljubezni naravnost in vidno povračevati za njegovo ljubezen; ako se pa med seboj ljubimo, tedaj ga ljubimo v njegovih podobah, v svojih bližnjih, tedaj ostanemo združeni z njim in tako doseže naša ljubezen do njega svojo popolnost.

Ta ljubezen, katero nam apostol Janez toliko naroča, pa naj vlada v prvi vrsti med zakonskimi med možem in ženo; saj to ljubezen sta si drug drugemu slovesno obljubila pri poroki in le tedaj, če bo ostala med njima krščanska ljubezen, bo tudi ostal med njima mir, bo ostal Bog v njih, le tako bo srečno njuno življenje.

Da bo pa ostal mir med zakonskimi in se utrdil, je veliko, da, največ ležeče na ženi. Ona bo ohranila mir v zakonu, ako

se prizadeva gojiti v družini versko življenje.

Bog je začetnik pravega miru in prave ljubezni; zato sta mir in ljubezen, ki izvirata iz Boga prava in trdna, ostaneta neomahljiva pri vseh skušnjavah sveta. Mir pa izgine in ljubezen mine, ako ima ta svoj začetek le v zunanjih rečeh, kot v lepoti ali v kaki drugi prednosti.

Kako modro torej ravna naša sv. vera, ki uči zakonske, da pazijo nase, da se premagujejo, ker le tako bodo mogli v miru in ljubezni med seboj živeti. Ona jih uči, da potrpe drug z drugim, da si radi odpustčajo medsebojno napake in slabosti ter da pozabijo, ako so bili razžaljeni.

Sv. vera jim pomaga s pomočki milosti s sv. zakramenti, kjer dobivajo od Boga moč premagati, kar se jim pripeti težkega. Zato je pač nemogoče resen nemir v resnici krščanski družini, kjer se redno moli, kjer pogosto prejema v sv. obhajilu kneza miru. Tega, krščanska žena, nikdar ne pozabi in rabi modro svoj velik vpliv, ki ga imaš, da bo versko življenje prešinjalo vso tvojo družino. Ne pozabi pa, da moraš v tem dajati najprej sama drugim lep zgled, če hočeš, da bo kaj koristila tvoja beseda, ker ravno tu velja pregovor: besede mičejo, zgledi pa vlečejo.

Ako hočeš, slovenska žena, ohraniti mir in slogo v družini, skrbi nadalje, da boš svoja hišna opravila in dolžnosti izvrševala z vso natančnostjo. Ako je v uri vse v redu, gre lepo; če pa le en kolešček ne opravlja svoje dolžnosti, zastane ura. Tako je tudi v vsaki družini. Da bo šlo tudi v družini vse po redu, da bo

do vsi zadovoljni in se ohranil mir, je treba, da zvesto izpolnuje vsak član družine svojo dolžnost; kajti takoj nastane nered, nezadovoljnost, ako le eden v družini zanemarja ali opušča svoja opravila in dolžnosti. Kolik nered, kolika nezadovoljnost pa šele nastane, ako bi gospodinja v tem kaj zakrivila in zanemarjala svoje dolžnosti, svoja hišna opravila, to si lahko sama misliš. Potem se ni čuditi, da gine iz take družine mir vedno bolj, da je vedno bolj nezadovoljen mož in da noče biti doma, ampak da zunaj svoje družine išče zabave in razvedrila. Zato je tako silno važno, da ima gospodinja skrb za dom, da skrbi za red in snago v hiši, da napravi svojim, zlasti še možu prijeten in ljub domač dom, potem je ohranjen mir.

Silno važno za ohranitev miru in ednosti v zakonu je pa to-le, kar si slov. žena prav dobro zapomni: **Varuj se svojeglavnosti**, da bi morala vselej tvoja obveščati in da bi vselej ti imela zadnjo besedo. Uči se molčati. Govoriti je srebro, molčati pa zlato. Ne trdi nikdar svojeglavno kake reči, četudi si prepričana, da nima mož prav. Ako vidiš, da je on trmoglav in ne odneha, bodi ti pametnejša in odjenjaj zaradi ljubega miru ter se zavedaj, da žena ne sme gospodovati nad možem. Le če bi mož kaj naravnost pregrešnega tirjal, moraš se mu modro, pa odločno upreti, ker tu velja beseda apostola: Boga je treba bolj slušati kot ljudi.

Pa si morda misliš, naj bom še tako odjenljiva in popustljiva, moj mož se pri vsaki malenkosti takoj razjezi in razburi, nič mu ne morem po volji storiti, kako naj potem ohranim mir in edinost? Tudi tedaj je mogoče, seveda le s tem, da se tembolj premaguješ, da si tembolj krotka in potrpežljiva. Ako vržeš trd kamen z močjo na drug ravnotako trd ka-

men, nastane ropot, delajo se iskre in kosčeki kamna lete na vse strani. Ako pa isti kamen vržeš z enako močjo v mehko volno, ni nobenega ropota in nobene iskre. Glej, tako je tudi v tvojem slučaju. Da nastane prepir, morata biti dva. Če se mož razjezi in začne razgrajati, žena nasproti pa ostane mirna in krotka, ne bo nastal prepir. Moževe jeznarite besede so brez učinka in mir se ne skali. Ako pa mož govori v jezi žaljive besede in mu žena ravnotako v jezi odgovarja, nastane nevihta, vihar — in potem se morda dneve in tedne vlačijo črni oblaki jeze in nevolje nad družino. Zatorej žena, če hočeš biti modra in želiš sebi in svojim dobro, ostani mirna in krotka, posebno če je tvoj mož nagle in hude jeze.

Ako hočeš, krščanska žena, ohraniti mir z možem, **ne oponašaj mu vedno njegovih napak in ne kuhaj, ne drži jeze**, ke dar si se kaj sporekla ž njim. Pokaži, da si takoj pripravljena se ž njim spraviti in skušaj z večjo prijaznostjo popraviti, kar si zakrivila.

Angleška kraljica Viktorija je živela s svojim možem Albertom v prav srečnem zakonu. Pa tudi med njima je včasih nastalo kako nesoglasje, četudi redkokedaj. Tako sta si nekega dne prišla navskriž in se precej sporekla. Albert se je zato umaknil, češ, da je razžaljen. Kraljica, njegova žena, pa ni mogla tega dolgo prenašati in je skušala se ž njim spraviti. Šla je torej v njegove sobe in je potrkala na vrata sobe, v kateri je pisal. “Kdo je?” zakliče Albert. — “Kraljica!” je bil odgovor. — Pa Albert odgovori osorno: “Prosim kraljico, da naj me ne moti, želim biti sam.” To je bilo dobri kraljici preveč. Potrka drugič in zakliče: “Albert, odpri no, tvoja žena je zunaj.” Na to prijazno, spravljivo besedo Albert odpre vrata, objame svojo ženo in konec je

bil prepiru.

Tudi v najbolj srečnem zakonu pride lahko do kakega nesporazuma, ali celo do prepira. Mala nepazljivost, kaka nagla, nepremišljena beseda, mala graja, mal ugovor lahko pripravi tudi najboljše zakonske do nasprotstva. Tu treba kakor hitro mogoče vse zopet poravnati, posebno naj bo v tem prva žena. Včasih je za-

dosti mala prijaznost, ljubezniva beseda, odkrito priznanje napake ali pojasnenje, ker navadno nastane vsako nasprotstvo vsled kakega nesporazuma. Molčanje pa in trma stvar le poslabša in vtegne popolnoma zatreti zakonski mir in slogo. Zato, slovenska žena, ohrani si v spominu besede apostola Petra, ki pravi: Kdor hoče življenje ljubiti in videti dobre dni, naj išče miru in naj se ga drži.

RAZNO IN DOPISI.

Umrla je Miss Apolonija Golob, sestra Rev. M. Goloba iz Bridgeporta, Conn. — Č. g. župniku naše iskreno sožalje. Rajnko Apolonijo Golob pa priporočamo v molitev vsem naročnikom Ave Maria.

“Duhovni štrajkajo v Loreti” — tako so razbobnali časopisi po svetu v času “kislih kumaric”. Toda če to priobčujejo listi, ki ne razumejo katoliškega stališča, je odpustljivo. Katoliški listi pa že morajo paziti, da se ne vsedejo na vsake židovske limanice. Tako poročajo listi. — Vsak pameten človek ve, da je celo poročilo zavito. Sicer čakamo na poročilo od “Catholic Press Ass’n.” Vendar naj že danes omenjamo, da je laška vlada pokradla vse ustanove pri tej božji poti in denar porabila. Tam je nastavljenih več duhovnikov, zvečine starejših, ki imajo svoje življenje od teh ustanov, da opravljajo sv. maše za ustanovnike. Ta slučaj si razlagamo tako, da vlada nima denarja, da bi plačevala obresti in tako duhovniki ne dobe plače in so se najbrže vladi uprli, da bi vlada denar “zabunkala”, oni bi pa sedaj ‘za vlado’ opravljali službo, ker navsezadnje ima človek, četudi je duhovnik, vendar še svoj želodec, ki zahteva vsak dan živeža. Toraj ta “duhovski

štrajk” ni morda štrajk proti duhovski oblasti, temveč kaže paznemu očesu samo, kako daleč je že Italija na robu finančnega propada, da je morala pokrasti cerkveni denar, in da niti obresti od tega denarja več plačati ne more.

Francoska vlada je uradno priznala družbo sv. Vincenca Pavlanskega kot uradno oskrbnico vojskinih sirot. Vlada si je pridržala samo nadzorstvo nad upravo, vse drugo je zaupala usmiljenkam.

Knights of Columbus bodo nadaljevali svoje delo usmiljenja, katero so tako uspešno vršili celi čas sedanje svetovne vojske. Tako bodo nadalje vzdrževali svojih 1,800 posredovalnic za delo. Pomagali bodo pri oskrbovanju ranjenih vojakov. Veliko gibanje se je začelo, naj bi Kolumbovi Vitezi v vsakem mestu imeli velike klube, kjer bi naj brezplačno dobivala mladina zabavo in poduk v prostih večerih. Lepa misel!

The Catholic Hospital Association of U. S. A. and Canada je imela svoje letno zborovanje v Chicago, Ill., celi teden od 23. junija dalje. Zdravniki in sestre, ki so bili navzoči, so zastopali 652 katoliških bolnišnic. Organizacija je bila ustanov-

ljena l. 1915. z namenom, da se pospešuje napredek katoliških bolnišnic in njih vspešno upravo. Prvo leto je bilo zastopanih samo 42 bolnišnic. Letos že 652.

Češka Benediktinska opatija v Lisle, Ill., je te dni dobila novega opata v osebi Rt. Rev. V. Kohlbeka, urednika kat. dnevnika 'Narod' in upravnika Bohemian Benedictine Press na Allport St. in W. 18th St. Dne 2. julija je bil novi opat slovesno blagoslovljen v cerkvi sv. Prokopa na Allport St. Novemu opatu, našemu prijatelju in podporniku iskrene častitke! Novi opat bode pustil svoje časniškarsko delovanje, kjer je deloval skoraj celih 20 let in se bode preselil v Lisle, Ill. Rt. Rev. V. Kohlbek je opat "coadjutor" in bode upravljal vse posle opatije mesto oslabelega opata Rt. Rev. J. Jagra.

Za irsko neodvisnost in svobodo se je začelo živahno gibanje med Irci po celi Ameriki. Gibanje vodi organizacija "Friends of Irish Liberty", na katere čelu je predstojnik Newyorških oo. karmelitov, Very Rev. Magenius C. C.

"Catholic Educational Association" je imela letos svojo letno konvencijo v St. Louisu v torek, 24. junija. Delegatje iz cele Amerike so bili navzoči. Vzgojevatelji, profesorji, učitelji in učiteljice iz cele Amerike so bili zastopani. Nadškof Glennon je imel otvoritveni govor. V svojem nagovoru je nadškof povdarjal velik vpliv, katerega ima oseba vzgojevatelja na gojenca. Kolikor čistejši je značaj vzgojevatelja, toliko čistejši bode značaj gojenca. Zato je velika napaka, ako se hoče ločiti vero od vzgoje. Vzgoja sloni na verskih načelih. Vzgoja brez vere je zidanje hiše brez podlage. Veliko važnega se je sklenilo pri tej konvenciji. Začrtal se je jasen in določen načrt za prihodnje šolsko leto za vsa številna ka-

toliška vseučilišča, gimnazije, višje šole, trgovske šole in župnijske ljudske šole.

Utonil je v Lorain, O., Jožef Bombač, brat Rev. A. Bombača in nečak Rev. K. Zakrajška. Bil je star 18 let. Celi družini naše najiskrenejše sozaljje.

V jugoslovanskem parlamentu v Belgradu je tudi več frančiškanov-poslancev iz Bosne.

La Salle, Ill. Č. sestra Remigija je zbolela in morala v bolnišnico. Bila je operirana. — Zdravje se ji počasi vrača. Blagi sestri želimo skorajšnjega zdravja. Priporočamo jo v molitev.

— Dne 21. junija smo imeli prvo sv. obhajilo otrok in 29. junija pa sveto birmo.

New York, N. Y. Stirideseturno pobožnost smo imeli tudi letos v naši župnijski cerkvi sv. Cirila in Metoda o binkoštnih praznikih. Za to prelepo in koristno slovesnost so družbenice Marijine družbe okrasile veliki oltar. Binkoštno nedeljo so med slovesno sv. mašo pristopila k sv. obhajilu vsa cerkvena društva s svojimi znaki. Male deklice in družbenice Marijine so bile belo oblečene in so pred sv. mašo prišle v sprevedu z zastavo, spremljane od društvnikov Najsvetejšega Imena iz dvorane v cerkev.

Po sv. maši je bilo izpostavljeno presv. Rešnje Telo in na to običajna procesija v cerkvi ter litanije Vseh Svetnikov. Popoldne od ene do sedme ure so častile presv. Rešnje Telo družbenice Marijine družbe po dve belo oblečeni vsako uro. Ob sedmih je bila skupna glasna molitev iz knjige "Večna molitev". Ob osmih je imel Rev. Stanislav Drev O. F. M. kratek pa tolažljiv govor o pravem miru, ki se dobi v vredni sv. spovedi, nato je bil blagoslov z Najsvetejšim. V pondeljek in torek je bilo sv. Rešnje Telo izpostavljeno v češčenju pred prvo sv. mašo, ob devetih je bila peta sv. maša. Čez dan so učencj in odrastli častili sv. Rešnje Telo. Od štirih do sedmih so nastopila društva in sicer od 4—5. društvo Krščanskih Mater, od 5—6. Marijina družba, od 6—7. društvo Najsv. Imena. Ob 7. skupna molitev. Ob osmih govor, ki ga je imel Rev. Michael Golob, župnik iz Bridgeporta, Conn., o ljubezni božji do človeškega rodu, ki se najlepše odsvita v zakramentu sv. Rešnjega Telesa. K sklepu litanije in blagoslov. V torek je imel sklepni govor Rev. Anzelm Murn O. F. M., župnik v So. Bethlehemu, Pa., prišedši ravno z misijona iz Chicage. Govoril je o daritvi sv. maše, kaj je nam in kako dolžnost imamo do nje. Po govoru je bila takoj procesija s presv. Rešnjim Telesom, katere sta se tudi udeležila Rev. Honorij Fraštacky, O. F. M., in Rev. Irenej Petričak, O. F. M., za-

hvalna pesem in blagoslov. Daj Bog, da bi ta ljubezniva pobožnost prinesla obilo duševne koristi celi župniji ter jo ogrela v ljubezni do Boga, ki prebiva noč in dan v naši sredi!

Chicago, Ill. Naša podružnica društva Najsvetejšega Imena je imela važen dan v zgodovini svojega obstanka dne 29. junija. — Kakor morda čitateljem našega glasila Ave Maria znano, bilo je naše društvo ustanovljeno septembra meseca 1917 ob sklepu sv. misijona. Tedaj je pristopilo k društvu nekako 200 članov. Toda kmalu je padlo nazaj na 189. Društvo je potem vršilo vsaj deloma svoje dolžnosti do lanskega decembra. Lansko leto decembra meseca je nastal pa mal nespোরazum, ki je veliko škodil društvu in župniji. Naš sedanji duhovni pastir, navdušen razširjevalec društev Najsv. Imena, je počakal nekoliko mesecev z ureditvijo našega društva, dokler se ni razburjenje nekoliko poglelo in dokler se niso razmere v župniji uredile. Tako je sklical za 29. junija letos poseben shod vseh članov, ki so kdaj vstopili v društvo in, ki hočejo ostati zvesti prisegi, katero so dali pri sprejemu. Udeležilo se je tega shoda okrog 70 mož. G. župnik nam je razložil pomen in namen tega shoda. Povedal nam je važnost društva Najsv. Imena za našo župnijo in nas pozival k vstrajnosti.

Prosil je, da bi si navzoči izvolili izmed sebe nov odbor, ki naj bode šel v slogi z njim na delo, da dvignemo naše društvo nazaj na ono mesto, na katerem je bilo ob ustanovitvi. Toda člani od odklonili volitev in so naprosili g. župnika, da bi bil kar on tudi predsednik društva in da mu tako zaupajo, da naj si tudi cel odbor kar sam imenuje. Tako imamo za tekoče leto sledeči odbor:

Predsednik č. g. župnik, podpredsednik brat John Oman, tajnik brat Jakob Turšič, blagajnik brat Karol Bonča, maršal brat Feliks Zavrtnik, delegata za Jednoto brat Frank Banič in brat Jakob Turšič. Ostala dva delegata se naj izvolita iz mladeniškega oddelka.

Pri tej seji se je sprožila tudi misel, da se pozivlja tudi Glasilo KSKJ., naj bi od časa do časa posvetilo kak članek tem društvom. Gre se za napredek katoliške misli med nami ameriškimi Slovenci, kateri se bode posebno pospešil z napredkom teh društev. Z napredkom katoliške misli med nami bode napredovala tudi katoliška Jednota.

Dalje se je sklenilo pozvati vse tajnike že obstoječih društev, kakor tudi vse člane, naj pridno pišejo v glasilo Ave Maria o teh društvih. Naj navdušujejo v kratkih, toda pogostih dopisih tudi po vseh drugih katoliških listih svoje rojake, naj se pridružujejo temu lepemu društvu. Čim več se bode pisalo o našem delovanju, tem bolj bode raslo zanima-

nje zanje.

Dalje smo sklenili, da bomo pri prihodnjem skupnem sv. obhajilu v jeseni nastopili popolnoma po obredniku, da bode društvo prikorakalo v cerkev pod vodstvom maršala, da bode tam enoglasno zapelo stoji društveno himno "Bodi, bodi!", da bode vse molitve pred in po sv. obhajilu opravilo skupno, da mora vsak član imeti svoj znak itd.

Takoj ko smo končali sejo, nas je pa naš predsednik učil peti našo društveno pesem, katero bomo peli tudi pred vsako sejo. Mogočno je zadonel ta naš spev, ko se je iz okrog 70 moških grl oglasil mogočni spev "Bodi! Bodi! Bodi počeščen!" — Nekaterim se nam je malo čudno zdelo, kako bi mogli mi moške sami peti. Vendar, ko smo pa vsi korajžno in možato zapeli, se je nam vsem tako dopadlo, da smo šele sprevideli, zakaj se nam toliko priporoča, da vršimo vse popolnoma po obredniku.

Tako smo se veseli in zadovoljni razšli od te seje, kakor še nikdar preje. Dal Bog, da bi ta duh tudi nadalje ostal med nami, chicaškimi možmi! Može, na nas je ležeče! Primi-mo se skupaj! Nasprotnik se združuje! Združimo se tudi mi! Naše društvo mora biti sterber sloge v naši župniji!

Chicago, Ill. Priloženo pošiljamo ček za \$35.00, katero svoto smo nabrali v nedeljo 29. junija pred cerkvijo v podporo katoliškega tiska. To nedeljo smo pri nas praznovali tako, kakor ste želeli. G. župnik so pri vseh treh pridigah govorili o dobrem in slabem časopisju in o dolžnostih vsakega katolika, da podpira katoliško časopisje. Koliko store nasprotniki za svoje slabo časopisje! Kako ga brezverska društva in Jednote pomagajo širiti! Mi katoličani spimo. Še tisti, ki bi morali v prvi vrsti iti v boj zanj, so pogosto mrzli in ne store nič. Veliko ljudi je bilo ta dan pri sv. obhajilu in veliko novih naročnikov smo dobili, vzlasti za "Ave Maria" in "Slogo".

Chisholm, Minn. Tukaj smo imeli v naši fari sv. Jožefa sv. misijon za Slovence od 8. do 15. junija, katerega je vodil č. g. Pater Vencel Solar, O.S.B. Pri spovedi so mu pomagali razven domačega župnika č. g. J. E. Schiffererja, prečastiti gg. Rt. Rev. Msgr. Jos. Buh V.G., Rev. Matija Bilban, Rev. John C. Gruden in Rev. John Jerohe.

Z velikim veseljem smo se udeleževali teh misijonskih pobožnosti in fara se je duhovno prenovila. Veliko število vernikov je prejelo sv. obhajilo med tem časom. Ustanovila sta se dva društva: Društvo Krščanskih Mater in društvo presv. Imena Jezusovega. Teh društev je bilo potreba v naši fari. Kar najbolj potrebujemo sedaj, je katoliška šola. Ljudje se jako

zanimajo za to prekoriščno stvar, za vzgojo mladine. Kakor se govori, bo tukaj kmalu lepa katoliška šola.

Pozdravljam vse naročnike Ave Maria, posebno pa chisholmske.

Barbara Globočnik, zastopnica A. M.

Ely, Minn. Cenjeno uredništvo Ave Maria! Prosim malo prostora za moj skromen dopis iz severnega Ely. Tukajšnje slovenske matere so začele napredovati na društvenem polju pod vodstvom Rev. Father Mihelčiča. Zbudimo se najprvo, slovenske žene, nas kličejo na delo. Priredili so 8. junija cerkveni "Fair" s pomočjo faranov. Tem potom se zahvaljujemo vsem rojakom in rojakinjam, ki so se ga v tako obilnem številu udeležili. Dosegli smo visoko svoto, katere nismo pričakovali. Čiste-ga dobička je bilo \$1254.98 (dvanajst sto štiriinpetdeset dolarjev 98c). Toraj le na delo mo-že, žene, fantje in dekleta, pa bomo dosegli, kar želimo v korist farne cerkve sv. Antona. Upamo in želimo, da bodemo imeli še večkrat tako lepo zabavo, kakor je bila omenjeni dan. Če bodemo tako delovali v slogi kot brat z brati, upamo, da pridemo za en korak naprej.

Pozdravim vas kot dolgoletni naročnik lista Ave Maria in mu želim obilo novih naročnikov.

Star naročnik.

Sheboygan, Wis. Nedelja, dne 22. junija se je pri nas jako slovesno obhajala. Bil je praznik presv. Rešnjega Telesa in obenem je bil dan prvega sv. obhajila v naši fari. Vsa slovesnost se je vršila pri prvi sv. maši ob 8. uri zjutraj. Najprej je bila procesija sv. Rešnjega Telesa po cerkvi, katere se je udeležilo nad sto otrok. Med mašo pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom so pristopili prvoobhajanci k mizi Gospodovi ter sprejeli svojega Zveličarja prvič v svoja nedolžna srca. Ganljiv je bil ta prizor, katerega je bil gotovo tudi Bog sam vesel. K skupnemu sv. obhajilu je ta dan pristopilo tudi društvo Najsv. Imena ter veliko drugih faranov. Vsa slovesnost je bila jako veličastna, cerkev lepo okinčana. Ta dan nam bo vsem ostal v spominu.

Tukajšna fara lepo napreduje pod vodstvom Rev. A. Mlinarja, ki je zelo priljubljen med vsemi tukajšnjimi Slovani. Čast pa tudi vsem tukajšnjim rojakom, ki složno delujejo za napredek fare tudi v denarnem oziru.

John Udovič.

Rice, Minn. Že dolgo ni bilo slišati iz naše župnije sv. Stefana, zato se jaz malo oglašim.

Tukaj je umrla dne 26. maja po dolgi bolezni g. Jera Peternel. Bila je članica društva sv. Rožnega venca, blaga žena in dobra mati. Rojena je bila na Dovjem na Gorenjskem. Tukaj je bivala nekako 40 let. Zapušča tri sinove in štiri hčere. Naj v miru počiva!

15. junija smo imeli v naši naselbini sv. birmo in prvo sv. obhajilo. Že ob petih zjutraj so nam oznanjali topovi nekaj posebnega. Pri osmi sv. maši, katero so darovali naš mili g. škof J. Trobec, je pristopilo več dečkov in deklic k sv. obhajilu, kakor tudi vsi birmanci in sorodniki. Mili g. škof so imeli lepo pridigo v angleškem jeziku. Popoldne ob 3. so mili g. škof podelili sv. birmo vsem, ki so bili za to pripravljeni. Pri obredih so pomagali poleg domačega župnika John Trobca tudi č. g. Jožef Trobec in en tuj duhovnik. Naš č. g. župnik se veliko trudijo za svoje župljane in posebno za mladno, kar naj jim Bog povrne.

Rt. Rev. J. Trobec so že sedmič birmovali v naši župniji in želimo, da bi še velikokrat prišli. Bog jih živi!

Mrs. Joe Slivnik, naročnica.

Pittsburgh, Pa. 29. junija je imelo društvo Najsv. Imena skupno sv. obhajilo, pa žalibog udeležba ni bila, kakor smo pričakovali. Videl sem samo enega odbornika, pa oni bi morali biti prvi, kajti ni dovolj, da član sprejme čast odbornika, temveč mora izpolnovati dolžnosti in se pokazati, kadar je treba, da je pravi mož na mestu.

Popoldne so priredili šolski otroci igro in zabavo, ki je prav dobro uspela, kar je zasluga čč. šolskih sester in g. župnika, ki so se trudili z otroci. Naj jim Bog poplača njih trud. Po predstavi je dobilo sedem otrok diplome.

John Golobič, zastopnik.

Gilbert, Minn. Pri nas v Gilbertu tudi nismo najzadnji. Nekaj rojakov in rojakinj se je zavzelo za slovensko cerkveno petje na željo č. g. župnika in faranov in tako imamo od velike noči vsako nedeljo pri prvi maši slovensko petje, kar nas vse zelo veseli.

22. junija smo imeli igro "Čarovnica". Igralci so nastopali izvrstno in vsi, ki smo igro videli, želimo, da bi nam kmalu zopet priredili kako predstavo. Ta prireditev je dokaz, da se da lepo napredovati v soglasju s cerkvijo, kajti cerkev je res pravi slovenski narodni dom.

Nekaj čez 200 dečkov in deklic se pripravljajo za prvo sv. obhajilo in sv. birmo. Zeleti pa je, da bi stariši pošiljali svoje otroke v nedeljsko šolo tudi potem ko odpravijo sv. obhajilo. Otroci vam bodo hvaležni za to, kajti sv. vera je najboljša podlaga za človeško življenje in največja tolažba v trpljenju.

Slovenski gospodarji in ve matere, dal bi vam dober nasvet, da bi namreč skrbeli malo bolj za katoliške liste, zlasti za Ave Maria. Dobro branje je neobhodno potrebno dandanes, kajti ljudstvo se obrača proč od Boga. Le poglej, kako se posvečujejo prazniki in nedelje!

Frank Uličar.

Učite svoje otroke slovenščine.

Sedaj je jako primeren čas, da učite otroke slovensko brati in pisati. Otroci imajo počitnice in nič drugega učenja in kjer ni slovenskih šol, bi morali stariši skrbeti, da se mali slovenski Amerikančki nauče tudi svoj materin jezik.

SLOVENSKI ABECEDNIK

VAM BO PRI TEM POMAGAL.

— Stane samo 40c —

Dobi se v knjigarni

Ave Maria

62 ST. MARK'S PLACE,

NEW YORK, N. Y.

Slovensko - Angleški katekizem.

V zalogi imamo še nekaj slovensko-angleških katekizmov.

Knjiga je primerna za šolo in dom.

— Cena 45 centov. —

Naročila naj se pošljejo na

"AVE MARIA"

62 St. Mark's Pl., New York, N. Y.

SLOVENCI, NAROČAJTE SE NA
EDINI SLOV. NABOŽNI LIST AVE
MARIA!

Slovenski molitvenik

Z MALIMI ALI VELIKIMI ČRKAMI
priročne oblike, primeren za amerikanske
Slovence

— z vsemi potrebnimi molitvami —

se dobi v knjigarni

"AVE MARIA"

62 St. Mark's Pl., New York, N. Y.

CENA:

V platno vez. z rudečo obrezo 70c, v pol
usnje vezan z zlato obrezo \$1.00, v usnje
vezan z zlato obrezo \$1.25.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje!

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženske in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, linoleum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Komfort za noge.

Ako so Vam ranjene noge ali so Vam-pote ter na ta način povzročajo občutno bolečine, ki žgo in ustvarjajo srbljenje, ako nabreknejo noge v čevljih in rane povzročajo pri hoji trpljenje, ne čagajte. Dobite pri Vašem lekarnarju

Severa's Foot Powder

(Severov Prašek za noge) in komfort za Vaše noge bo zagotovljen. To je prijeten prašek za noge. Malo posutega praška med prsti in na vrh ter podplati vsako jutro in nekoliko v vsak čevlj ali nogovico povzroči dušečo. Cena 25 centi in 1c davka.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic itd.

Priporoča se tudi vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 BARCLAY STREET, NEW YORK

Telefon, 5985 Barclay.

Slovenski zobozdravnik

Dr. M. Josip Pleše

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8. ure zvečer.

Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays.

248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY